

Hebt u vrede? – J.C. Ryle

Over het hebben van vrede met God:

- Als het hoogste voorrecht
- Het gerechtvaardigd zijn
- De bron Jezus Christus
- Door het geloof alleen

Jaargang 0 - no 8 - juni 1998

“Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus.”

Romeinen 5:1

Bronvermelding

Uit: Losse preek

Uitgegeven door: H. Hoveker, Amsterdam, 1860

Deze preek is herschreven onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel

Preek

“Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus.”

Romeinen 5:1

In een tijd als onze tijd, waarin wij horen van oorlogen en geruchten van oorlogen, moet het woord vrede dubbel aangenaam in uw oren klinken. Ook wanneer een land genadig bewaard is gebleven voor een oorlog, want de gevolgen strekken zich immers ook uit over die landen die er niet dadelijk bij betrokken zijn. En wie verzekert ons dat wij niet vroeger of later (of als het ons niet overkomt, dan mogelijk wel onze kinderen) het beleven zullen dat de vrede waarin wij ons nu dankbaar verheugen mogen, verstoord wordt.

Maar ik wens u te spreken van een andere en nog betere vrede, dan die vrede die van het goedvinden van aardse koningen afhangt. Ik wens met u te spreken van een vrede die de wereld noch geven, noch stelen kan. Een vrede die geen vleselijk wapen nodig heeft om bevochten of bewaard te worden. Ik wens te spreken van een vrede die ‘om niet’ wordt aangeboden door de Koning der koningen, en ter beschikking is gesteld aan een iegelijk die die vrede wil aannemen.

Lezer! Kent ú deze vrede? Hebt ú deze vrede? Wie deze vrede kent en heeft, hoeft voor geen kwaad gerucht te vrezen; hetzij van oorlogen, hetzij van hongersnoden, hetzij van pest, epidemieën, ja ook voor de cholera niet. Want de God des vredes, met Wie hij vrede heeft en op Wie hij vertrouwt, zal hem in allerlei vrede bewaren en in alle nood, ja zelfs in de dood beschermen. Welnu, zet u neer om met mij deze vrede met God te beschouwen. Het is de wens van mijn hart dat u met de apostel zeggen kunt: “Gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, heb ik vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus.”

Ik stel mij voor om vier punten onder uw aandacht te brengen, en zo over het hele onderwerp licht te verspreiden.

1. Ik zal u aantonen dat het hoogste voorrecht van een waar christen is, dat hij vrede bij (of met) God heeft.
2. De bron waaruit dit voorrecht vloeit is, dat hij gerechtvaardigd is.
3. De rots waaruit deze bron ontspringt is Jezus Christus.
4. De hand waarmee u dit voorrecht kunt aangrijpen is het geloof.

Over elk van deze punten zal ik iets zeggen. Moge de Heilige Geest be-werken dat het onderwerp in zijn geheel de vrede brengt aan vele zielen!

1. Het hoogste voorrecht van een waar christen is vrede met God.

Ik heb in de eerste plaats gezegd, dat het voornaamste voorrecht van een waar christen is, dat hij vrede met God heeft. Toen de apostel Paulus zijn brief aan de Romeinen schreef, gebruikte hij vijf woorden welke de wijsten onder de heidenen niet konden gebruiken. Socrates, Plato, Aristoteles, Cicero en Seneca waren wijze mannen. In veel dingen hadden zij een helderder inzicht dan de meeste mensen van onzen tijd. Het waren machtige geesten met een verheven verstand; maar niet één van hen kon net als Paulus zeggen: "Ik heb vrede met God." En toen Paulus deze taal gebruikte sprak hij niet alleen voor zichzelf, maar voor al de ware christenen. Allen gevoelden een kwaad beginsel in zich, dat dagelijks strijd voerde tegen hun geestelijk welzijn, allen ondervonden dat de duivel – hun wederpartijder – hun zielen onophoudelijk de oorlog aandeed – en allen hadden de vijandschap der wereld te verdragen. Maar niettegenstaande dit alles hadden allen, van de grootste tot de kleinste toe, vrede met God.

Deze vrede met God is een kalm en duidelijk bewustzijn van vriendschap met de Heere van de hemel en de aarde. Wie deze vrede bezit, ge-voelt zich alsof er geen slagboom noch scheidsmuur meer tussen hem en zijn heilige Maker bestaat. Hij kan zonder verschrikking zich voorstellen dat het oog Desgenen die alles ziet, hem gadeslaat, ja met welgevallen op hem rust.

Zo iemand kan de dood dichterbij zien komen, zonder er ontzettend door bewogen te worden. Hij kan de ogen sluiten voor alles wat hij op aarde heeft, en als op vleugelen naar een onbekende wereld opstijgen. Hij kan op het punt staan om in het sombere kille graf neer te dalen, en nochtans vrede gevoelen.

En u lezer, kunt u dat? Zo één kan de opstanding en het laatste oordeel tegemoet zien, en nochtans de rust in zijn binnenste bewaren. In de geest kan hij zien de grote witte troon, de verzamelde volken, de geopende boeken, de luisterende engelen, de Rechter zelf, en... vrede gevoelen. Lezer, kunt u dit? Zo één kan aan de eeuwigheid denken, zonder erdoor beroerd te worden. Hij kan zich een eindeloos bestaan in de tegenwoordigheid van God en het Lam voorstellen. Een eeuwige sabbat, een eindeloze gemeenschap met God en Zijn heiligen, en wederom toch vrede gevoelen. Lezer, kunt u dat ook? Ik ken geen geluk dat te vergelijken is met datgene wat deze vrede schenkt. Een kalme zee na de orkaan, een blauwe hemel na een door donderwolken verduisterde lucht, de gezondheid na een hevige ziekte, het aanbreken van de dag na een bange stikdonkere nacht, de rust na de vermoeidheid. Al deze dingen verkwikken het hart, maar niet één van deze dingen kan meer dan een flauw denkbeeld geven van de vertroosting welke zij genieten, die tot een staat van vrede met God gebracht zijn. Het is een vrede, die alle verstand te boven gaat. Het gemis van deze vrede is het, dat zo menig in de wereld ongelukkig maakt. Honderden zijn er die alles hebben wat hun genoeg kan geven, en die nooit een gevoel van voldaanheid smaken. Hun harten lijden altijd. Altijd

voelen zij een onmeetbare leegheid. Hoe komt dit? Omdat zij geen vrede met God hebben. Het verlangen naar deze vrede is het, dat de heidenen dwingt om zoveel offers aan hun schijngoden te brengen. Duizenden pijnigen hun lichaam en martelen hun vlees ter ere van het één of ander stom beeld, het maaksel van hun handen. En zij doen dit, omdat zij dorsten naar vrede met God.

Het is het bezit van deze vrede, dat aan iemands godsdienst waarde geeft. Zonder deze vrede, heeft al wat het oog en het oor kan zien of oren, vormen, plechtigheden, sacramenten, enz. geen nut voor de ziel. De grote vraag is, hoe het met het geweten staat. Is dit in vrede? Hebt u vrede met God? Hebt u deze vrede? Ja? Dan bent u waarlijk rijk. U bezit datgene dat van blijvende waarde is. Een schat die u niet verliezen kunt, wanneer u de wereld zult verlaten. Deze vrede zal u volgen aan de overkant van het graf. U zult het de eeuwigheid lang bezitten en genieten. Misschien hebt u geen goud of zilver, misschien hebt u nooit lof bij de mensen geogst. Maar u hebt iets dat veel beter is: U hebt vrede met God! Zo u deze vrede niet hebt, dan bent u inderdaad arm. U bezit niets duurzaam. U bezit niets dat u mee kunt nemen wanneer u sterft. Naakt bent u in de wereld gekomen en naakt zult u haar verlaten. Uw lijk mag dan met pracht en praal ter aarde besteld worden. Lofredenaars mogen op uw graf uw deugden hemelhoog verheffen. Men mag dan een marmeren gedenkzuil als hulde aan uw nagedachtenis oprichten, maar al deze pracht zal zijn ter ere van een arm man, wanneer u sterft zonder vrede te hebben met God. Lezer, houd mijn vraag in uw gedachten. Maak de staat van uw bezittingen op en reken uw goederen na. U geniet misschien van uw jeugd, gezondheid, rang, en rijkdom. Misschien bezit u wel veel geld, landerijen, huizen, paarden, rytuigen, en misschien verheugt u zich in de achting, de verknochtheid, en de liefde van veel vrienden. Het is goed, wees er maar dankbaar voor! Maar, ik vraag u nu weer: "Hebt u vrede?" Laat uw geweten het antwoord geven, en laat het geweten spreken!

2. De bron waaruit dit voorrecht vloeit is, dat de ware christen gerechtvaardigd is.

In de tweede plaats zal ik u aanwijzen, wat de bron is waaruit dit voorrecht van de christen voortvloeit: Hij is gerechtvaardigd. De vrede van een christen is niet alleen maar een onbestemde voorbijgaande aandoening zonder enige grond of reden. De ware christen kan een reden van zijn bestaansgrond geven. Deze vrede is immers gebouwd op een vast fundament. Deze christen heeft vrede met God, omdat hij gerechtvaardigd is. Zonder rechtvaardiging is wezenlijke vrede onmogelijk. Het geweten komt ertegen in verzet. De zonde werpt een berg op tussen de mens en God, die niet bewogen kan worden. Het gevoel van schuld weegt op het hart, en laat zich niet wegnemen. Een onvergeven zonde is dodelijk voor de vrede. De christen (wanneer ik van de christen spreek, bedoel ik die christen die de daad aan de naam paart, dus de ware-christen in tegenstelling tot de schijn-christen) weet dit alles zeer goed. Zijn vrede komt voort uit het bewustzijn dat zijn zonden uitgedelgd zijn, zo-dat zijn schuld is weggenomen. Zijn huis is niet op een zandgrond gebouwd. Zijn bron is geen gebroken bak die geen water houdt. Hij heeft vrede met God omdat hij gerechtvaardigd is. Hij is gerechtvaardigd, en zijn zonden zijn vergeven, hoe groot of hoeveel zij ook wezen mogen. Zijn zonden zijn van hem weggenomen, uitgewist, gedempt. Zij zijn weggedaan uit het boek van God en geworpen in de diepte der zee. Men zoekt ze, maar men vindt ze niet. Er wordt niet meer aan gedacht. Al waren zij rood geweest als karmozijn, zij zijn wit geworden als sneeuw.

Hierin is het nu dat de vrede bestaat. Hij is gerechtvaardigd, dat is: voor rechtvaardig gehouden in de ogen van God. De Vader ziet geen vlek noch rimpel meer in hem. Hij houdt de zondaar voor onschuldig. Hij is bekleed met een kleed van volmaakte gerechtigheid en kan neerzitten naast de engelen zonder zich te moeten schamen. De heilige wet van God, die oordeelt naar de overleggingen en bedoelingen van het menselijk hart, kan hem niet meer

verdoemen. De duivel, de aanklager der broederen, kan hem van geen ding beschuldigen dat zijn volkomen vrijspraak belet. Daarom is het dus dat hij vrede heeft.

Maar is hij niet van nature een arm, zwak zondaar; vol dwalingen en gebreken? Ja, dat is hij, en niemand weet dit beter dan hij zelf; maar niettegenstaande dit, is hij volmaakt en zonder gebrek voor God verklaard, want hij is gerechtvaardigd. Is hij dan van nature niet een schuldenaar? Gewis, en niemand voelt dit dieper dan hijzelf. Hij is tienduizend talenten schuldig en heeft niets om te betalen. Maar al zijn schulden zijn betaald, gezuiverd en voor eeuwig weggedaan, want hij is gerechtvaardigd. Ligt hij niet van nature onder de vloek van een gebroken wet? Voorzeker; niemand is meer gereed om dit te belijden dan hij zelf. Maar aan al de eisen der wet is recht gedaan. De vorderingen der gerechtigheid zijn voldaan tot de laatste penning, en hij is gerechtvaardigd. Verdient hij dan geen straf? Ongetwijfeld, en hij is de eerste om dit te erkennen. Maar de straf is gedragen, de toorn Gods tegen de zonde is geopenbaard geworden. Een nochtans is hij het ontkomen, want hij is gerechtvaardigd.

Lezer kent u deze dingen bij ondervinding? Gevoelt u zich begenadigd, vergeven, en aangenaam bij God? Kunt u met vrijmoedigheid tot Hem naderen, en zeggen: "Gij zijt mijn Vader en Vriend, en ik ben Uw verzoend kind?" O geloof mij, nooit zult u ware vrede genieten, indien u niet gerechtvaardigd bent. Waar zijn uw zonden? Zijn zij van uw ziel weggenomen? Zijn zij gewogen en geteld geworden in de tegenwoordigheid van God? Geloof dat deze vragen van het allerhoogste gewicht zijn.

De vrede in het geweten die niet gegrond is op de rechtvaardiging is een gevaarlijke droom. Dat Jehova u toch van zulk een vrede verlosse! Een vrede zonder rechtvaardiging is gelijk aan die bedrieglijke sluime-ring, waarin een zieltogende zieke door het gebruik van een slaapdrank gebracht is. Zijn smarten schijnen bedaard. Misschien spelen er in zijn dromen blijde herinneringen van vroeger dagen door zijn gedachten, die zelfs een glimlach op zijn verdroogde lippen te voorschijn roepen. Maar dit is geen teken van gezondheid, want het einde van deze toestand is de dood. Ga in gedachten een tehuis binnen waar geesteszieken verpleegd worden. U ziet er arme ongelukkigen, die denken dat zij rijk, edel, en machtig zijn. Sommigen hebben met strohalmen hun hoofd omkranst, en noemen dat een diadeem, en sommigen menen in kleine steentjes diamanten en parels te zien. Ze zingen, ze lachen in hun schijnwereld! Is dat nu geluk? Helaas nee! Het is waanzin. En toch, het is een maar al te getrouw beeld van de vrede die gebouwd is op eigen inbeelding, maar niet op de rechtvaardiging. Het is een hersenschim, een dode plant die wortel noch leven heeft. Bedenk dan wel, dat er geen vrede met God kan zijn, indien wij ons niet gerechtvaardigd voelen. Wij moeten weten waar onze zonden gebleven zijn, om een redelijke hoop te kunnen koesteren, dat zij ons zijn kwijt gescholden. Ons geweten moet ons getuigenis geven, dat zij niet meer schuldig gehouden wordt voor God. Zonder dit is het tevergeefs of men ons van vrede spreekt. Wij zullen er dan niet meer dan een valse nabootsing van bezitten. "De goddelozen hebben geen vrede, zegt mijn God."

In Engeland heeft men de volgende gewoonte. Wanneer een rechter zijn intrede houdt in de stad, om de zittingen van het hof te openen, dan wordt dit aan het volk verkondigd door trompetgeschetter in de straten. Wat een verschillende indruk maakt dat geluid van die trompetten dan op de hoorders. De onschuldige voorbijganger blijft dan misschien een ogenblik staan om er naar te luisteren - als naar iets dat hem persoonlijk niet aangaat - en dan misschien met een zucht van medelijden met zijn schuldige broeder zijn weg vervolgen. Maar voor de misdadiger in zijn gevangenis die gevonnist staat te worden, is dat trompetgeschal als het luiden van de doodsklok. Dit trompetgeschal zegt aan zijn sidderend hart dat de dag van zijn proces op handen is, en dat hij binnenkort voor zijn rechters verschijnen moet, en horen moet hoe getuige na getuige het zwarte verhaal van zijn misdaden doet. Nog een kleine tijd en

alles zal voor hem geëindigd zijn. Proces, schuldigverklaring, vonnis; niets blijft hem dan over dan het uitzicht op de straf! Geen wonder dat zijn hart van wanhoop klopt, wanneer hij de trompetten hoort blazen! Welnu lezer, de dag is niet ver dat allen die niet gerechtvaardigd zijn, dezelfde, nee! onvergelijkbaar grotere wanhoop zullen voelen. Het geroep van de archangels en de bazuin van God zullen die valse vrede, waarin nu zovelen gerust voortslapen, naar de vier windstreken verstrooien. De jongste dag zal, maar dán te laat, in de geest van duizenden en nog eens duizenden de overtuiging doen binnendringen, dat er iets meer nodig is dan enige schoonschijnende denkbeelden van de Liefde en de Barmhartigheid van God om een mens met zijn Schepper te verzoenen, en om zijn schuldige ziel van de hel te verlossen. Er zal geen hoop zijn in die dag, dan alleen voor de gerechtvaardigde mens. Geen andere vrede zal dan vast, duurzaam en onverstoortbaar blijken, dan de vrede op de rechtvaardiging gegrond.

Lezer, indien deze vrede niet de uwe is, gun u geen rust voordat u zich een gerechtvaardigde gevoelt. Beeld u zichzelf niet in, dat het een zaak van namen en woorden is, of dat de rechtvaardiging een moeilijk onderwerp is, en dat u zonder zich ermee in te laten naar de hemel kunt gaan. Doordring u van deze grote waarheid: dat er geen hemel is voor degenen die de vrede met God niet hebben, en dat er zonder rechtvaardiging geen vrede met God is. Rust dan niet voordat u die vrede hebt!

3. De rots waaruit deze bron ontspringt is Jezus Christus.

In de derde plaats zal ik proberen u de rots te tonen waaruit de rechtvaardiging en de vrede met God voortvloeien. De rots is Christus. De christen wordt niet gerechtvaardigd om enige goedheid, die hij in zichzelf zou bezitten. Zijn vrede hangt niet af van een werk, dat hij gedaan zou hebben. Hij kan die vrede niet kopen, noch door zijn gebeden, noch door zijn ijver in de dienst van God, noch door zijn zedelijkheid of weldadigheid. Deze dingen zijn onbekwaam om hem te rechtvaardigen. Zij zijn allen in zichzelf in grote mate gebrekkig en hebben zelf een volstreekte behoefte aan vergiffenis. Naar de maatstaf van de Goddelijke wet gemeten, is de christen niet anders dan een gerechtvaardigde zondaar en een misdadiger die vergeving ontvangen heeft. En wat zijn verdiensten aangaat - zijn waardigheid, zijn rechten en aanspraken op Gods barmhartigheid – van dit alles heeft hij niets. Een vrede op zulke grondslagen gebouwd, is zonder de minste waarde. Wie zich daarop verlaat zal jammerlijk bedrogen uitkomen. Meer dan drie en een halve eeuw geleden schreef de Engelse godgeleerde Richard Hooker het volgende, en zijn woorden zijn het waard om in onze tijd herhaald te worden: “Indien God ons het volgende ruime voorstel deed: Doorzoekt al de geslachten der mensen sinds de val van uw vader Adam, en zoekt of u één mens vind, die één daad verricht heeft, welke zuiver, geheel zonder vlek of rimpel uit hem is voortgekomen. Om die ene mens en die ene daad zullen dan noch mensen noch engelen de pijnen behoeven te ondergaan, welke voor beiden bereid zijn. Meent u dat dit rantsoen tot verlossing van mensen en engelen gevonden zou worden onder de kinderen der mensen? De beste dingen die wij doen hebben echter iets in zich dat vergeving behoeft. Hoe zouden wij dan iets kunnen doen dat verdienstelijk en beloningswaardig is?”

Aan deze woorden hecht ik heel graag mijn zegel. Ik geloof dat niemand in zijn werken in het allerminst gerechtvaardigd kan worden voor God. Zij zijn goed, ja onmisbaar als vruchten van zijn christelijk geloof. Maar niets van dit alles wat hij doen mag, kan hem rechtvaardigen. Zolang hij leeft, is en blijft hij een onvolmaakt schepsel, bezet met veel gebreken en ellenden. Het is dus niet uit zijn werken, dat iemand ooit zal kunnen gerechtvaardigd worden.

Maar hoe zal dan de christen de vrede verkrijgen? Waar is het geheim van die vrede en van dat gevoel van vergeving die hij geniet? Hoe is het te verklaren dat een heilig God een

schuldig mens behandelt alsof hij onschuldig is, en hem ondanks zijn zonden voor rechtvaardig houdt? Het antwoord op deze vragen zal kort en eenvoudig wezen. De christen wordt voor rechtvaardig gehouden om de wil van Jezus Christus de Zoon van God. Zijn dood en Zijn voldoening zijn het die hem rechtvaardigen. Hij heeft vrede omdat Christus voor de zonden gestorven is volgens de Schriften. Zie dat is de sleutel tot deze grote verborgenheid. Hierdoor wordt de grote vraag opgelost: "Hoe kan God rechtvaardig zijn, en nochtans de zondaar rechtvaardigen?" Het leven en de dood van Jezus Christus geeft de oorzaak van alles. "Hij is onze vrede."

Christus heeft in de plaats gestaan van de christen. Hij is zijn Borg en Plaatsbekleder geworden. Hij heeft op Zich genomen alles te lijden wat geleden moest worden. Alles te doen wat gedaan moest worden. Daardoor is de christen een gerechtvaardigde geworden. Christus heeft voor de zonden geleden. Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen. Hij heeft aan het kruis de straf ondergaan, die voor ons was weggelegd. Hij heeft de toorn Gods, die wij verdiend hadden, van ons afgewend en op Zijn eigen hoofd doen nederdalen, waardoor wij zijn gerechtvaardigd. Christus heeft met Zijn eigen bloed de schuld van de zondaars betaald. Door Zijn dood heeft Hij haar tot de laatste penning voldaan en uitgedelgd. God is rechtvaardig en Hij zal niet twee keer de voldoening van deze schuld eisen. Daardoor is de christen een gerechtvaardigde. Christus heeft de wet volkomen gehoorzaamd. De Overste van deze wereld heeft niet één gebrek aan Hem kunnen vinden. Door Zijn wetsvervulling heeft Hij een eeuwige gerechtigheid aangebracht, waarmee al de Zijnen in het oog van God bekleed zijn. In één woord: Christus heeft geleefd en is gestorven voor de christen. Hij is in het graf gedaald en eruit verzezen voor hem. Christus is voor hem ten hemel gevaren, waar Hij als zijn Middelaar en Hogepriester eeuwig leeft om voor hem te bidden. Christus heeft alles gedaan en alles voldaan. Hij heeft alles geleden wat tot de verlossing nodig was. Vandaar dus de rechtvaardiging en de vrede van de christen. In zichzelf bezit hij niets, maar in Christus heeft hij alles wat zijn ziel begeren kan.

O lezer, wie kan de zegen uitspreken van de ruil die tussen de christen en de Heere Jezus Christus heeft plaats gehad? De gerechtigheid van Christus is op hem gelegd, en zijn zonden zijn op Christus gelegd. Christus is voor hem tot zonde gemaakt, en de zondaar hij is om Christus wil rechtvaardigheid Gods geworden. Christus, hoewel Hij geen zonde gekend heeft, is voor hem veroordeeld geworden en nu is om-Christus-wil al zijn schuld hem kwijtgescholden. Hoe hij ook beladen is met zonden, gebreken en ellenden van allerlei aard. Ziehier de wijsheid Gods! Nu kan God rechtvaardig zijn en de zondaar vergeven. De mens kan zich zondaar gevoelen en een zekere hoop hebben op het bezit van de hemel en zijn vrede. Waar is de man die iets dergelijks had kunnen uitvinden? En wie kan er van horen spreken zonder in bewondering neder te knielen? Uit de geschiedenis kennen wij het verhaal dat een liefhebbende echtgenote, een middel gevonden had om door te dringen in de gevangenis waar haar man was opgesloten en de dood afwachtte, omdat hij om een staatkundige misdaad veroordeeld was. En ze slaagde erin hem uit de gevangenis te bevrijden, door met hem van kleren te wisselen en in zijn plaats achter te blijven. Dit is maar een flauw beeld van de verlossing die Jezus ons heeft teweeggebracht. Hij, de Zoon van God, is in een zondige wereld neergedaald, die er zich in het minst niet om bekommerde of Hij komen zou, en die Hem ook niet eerde toen Hij werkelijk gekomen was. Hij liet zich binden en naar het rechthuis leiden, opdat de arme gevangenen bevrijd zouden worden. Wij lezen dat Hij gehoorzaam werd tot de dood, ja tot de dood des kruises, opdat Hij ons, onwaardige kinderen van Adam, de poorten van het eeuwige leven zou ontsluiten. Wij zien dat Hij erin bewilligde, onze zonden en onze overtredingen te dragen, opdat zij met Zijn gerechtigheid bekleed werden, en wij konden wandelen in de vrijheid der kinderen Gods. Voorwaar! Dit mag men noemen: "een liefde die alle verstand te boven gaat."

De vrije genade vertoont zich nergens zo heerlijk als in de weg der rechtvaardiging door Christus. Het is de enige weg, waarin de kinderen van Adam die ooit gerechtvaardigd werden, hun vrede gevonden hebben. Sinds Adam heeft nooit één mens, man noch vrouw, enige barmhartigheid ontvangen dan door Christus. Aan Hem was het dat elk altaar werd opgericht voor de tijd van Mozes. Op Hem was het dat de offeranden en plechtigheden van de Levitische wet de kinderen Israëls ten doel hadden te wijzen. Van Hem is het dat de profeten getuigenis gaven. Kortom, indien u één ogenblik de rechtvaardiging door Christus uit het oog verliest, wordt het grootste gedeelte van de Schriften van het Oude Testament een onoplosbaar raadsel. Het door ons genoemde is het enige middel tot rechtvaardiging, dat volkomen voldoet aan de eisen en behoeften van de mensheid. Hoewel de mens een gevallen wezen is, nochtans heeft hij een geweten behouden. Hij heeft een onbestemd gevoel van zijn behoeften, waarvan hij in zijn beste ogenblikken ontwaakt en dat Christus alleen bevredigen kan. Zolang het geweten deze behoefte niet gevoelt, zal geen voorwerp van godsdienstige aard de ziel van de mens voldoen, noch haar rust schenken.

Maar laat zijn geweten eenmaal tot de bewustheid van deze behoefte komen, laat de ziel de honger gevoelen, en terstond heeft het voedsel nodig, en geen ander dan Christus zal het kunnen verzadigen. Er is in de mens – wanneer zijn geweten inderdaad ontwaakt is – iets dat hem toefluistert: “Er moet een prijs zijn tot verlossing van mijn ziel, en zonder dat is er geen vrede.” Het Evangelie nu wijst hem op Christus. Christus heeft reeds de losprijs betaald. Hij heeft Zichzelf

voor hem overgegeven. Hij heeft hem verlost van de vloek der wet, zijnde een vloek geworden voor hem. Er is in de mens wanneer zijn geweten werkelijk ontwaakt is, iets dat tot hem zegt: “Ik moet een gerechtigheid of een aanspraak hebben om de hemel te verwerven, en zonder dat is er geen vrede.” Tegelijkertijd stelt het Evangelie hem Christus voor, Die een eeuwige gerechtigheid heeft aangebracht. Hij is het einde der wet tot rechtvaardigheid van een iegelijk zondaar die gelooft. Zijn naam is: “DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID.” Er is bovendien iets dat hem toeroept: “Er moet een smartelijk loon en straf op de zonde zijn, en zonder dat is er geen vrede.” Het Evangelie antwoordt: dat Christus voor de zonden geleden heeft. Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij heeft onze zonden gedragen op het hout. Door Zijn striemen is ons genezing geworden. Uiteindelijk is er nog iets in dat geweten dat werkelijk ontwaakt is, dat spreekt: “Ik heb een Priester nodig voor mijn ziel, om te staan tussen mij en tussen God, en zonder dat is er geen vrede.” Het Evangelie zegt: dat Christus door de Vader verzegeld is geworden om de Middelaar tussen Hem en de mens te zijn, en dat Hij de Voorspraak van de zondaren is, de Raadsman en Geneesheer van zieke zielen; dat Hij de grote Priester is, de machtige en genadige zielverzorger die vrijspraak schenkt aan de belaste en vermoeide zondaren.

Ik weet het lezer, er zijn duizenden mensen die belijden christenen te zijn en die totaal geen schoonheid vinden in de leer van de rechtvaardiging door Christus. Hun harten zijn verward in de dingen van deze wereld en hun gewetens zijn verstompt en toegeschroeid. Maar zodra het menselijk geweten in waarheid begint te voelen en te spreken, dan zal het direct in de schuld uitdelging door Christus en in Zijn priesterlijk ambt iets zien dat er nimmer tevoren in ontdekt had. Het licht is niet beter gepast voor het oog, noch de muziek voor het oor, dan dat Christus het is voor de wezenlijke behoeften van een schuldige ziel. Honderden getuigen zullen het bevestigen, dat de bekeerde heidenen aan de overkant van de wijde oceaan met hen de gepastheid en dierbaarheid van Christus ondervonden hebben.

Lezer, de rechtvaardiging door Christus is de enige weg tot ware vrede. Hoed u dat u zich van het spoor zou laten leiden door deze of gene valse leerstellingen van de kerk van Rome.

Helaas! Men verbaast en bedroefd zich tegelijk, wanneer men ziet hoe deze ongelukkige kerk grove dwalingen in het gebouw van de waarheid heeft doen binnen sluipen. Houd de waarheid die God, betreffende de rechtvaardiging u in Zijn woord leert, met hand en tand vast en laat u niet bedriegen. Leen het oor niet aan hetgeen men u mocht zeggen van andere middelaars, en andere gronden om de vrede te verkrijgen. Houd in gedachten dat er slechts één Middelaar is, te weten Jezus Christus; dat er geen ander reinigings-middel is, dan het bloed van Christus; er geen andere offerande voor de zonde is, dan die welke Hij Zelf eenmaal aan het kruis geofferd heeft; er geen werk is dat iets voor ons verdienen kan, dan het volmaakte werk van Christus; er geen priester is die vrijspraak schenken kan dan Jezus Christus. Houd u bij deze waarheid en wees op uw hoede. Geef niet aan anderen de eer, die Christus toekomt.

En nu lezer, zeg mij of u Christus kent? Ik twijfel er niet aan of u wel van Hem gehoord hebt en of Zijn naam kent. Ik neem zelfs aan dat u thuis bent in de geschiedenis van Zijn leven en Zijn dood. Maar welke ondervindelijke kennis hebt u van Hem? En welk toepasselijk gebruik hebt u van deze kennis gemaakt? Welke betrekkingen zijn er tussen Hem en uw ziel gevallen? O geloof mij, er is geen vrede met God dan door Christus. De vrede is uitsluitend Zijn gave. De vrede is dát legaat, waarvan Hij en Hij alleen de macht had om dat na te laten, toen Hij de wereld verliet. Alle andere vrede dan de Zijne is dwaasheid of inbeelding. Nog eerder zal een arme ziel verzadigd worden zonder voedsel, en nog eerder zal een dorstig man lafenis verkrijgen zonder drinken, en nog eerder zal een amechtige ziel zich herstellen zonder te rusten, dan dat iemand vrede zal vinden zonder Christus. Lezer, is deze vrede uw deel? Die vrede, door Christus met Zijn eigen bloed verworven, door Hem 'om niet' aangeboden aan iedereen die dat wil ontvangen? Is Hij uw vrede? O, laat mij u smeken geen ogenblik rust te nemen, totdat u met volkomen bewustzijn een bevredigend antwoord zult kunnen geven op de vraag: Hebt u vrede?

4. De hand waarmee u dit voorrecht kunt aangrijpen is het geloof.

Laat mij in de laatste plaats aantonen wat de hand is waardoor dit voorrecht kan gegrepen worden. Ik roep uw bijzondere aandacht op voor dit gedeelte van ons onderwerp. Weinig andere punten in het Christendom zijn van zoveel gewicht als het middel, waardoor mensen deel kunnen krijgen aan Christus, de rechtvaardiging en de vrede. Ik vrees dat verscheiden lezers, die mij tot zover gevolgd zijn, mij hier verlaten zullen, maar dit zal mij niet weerhouden om nadrukkelijk op deze waarheid aan te dringen. Het middel waardoor iemand Christus en al Zijn weldaden ontvangt, is eenvoudig het geloof. Eén ding is nodig om door Zijn bloed gerechtvaardigd te worden en vrede met God te hebben. Men moet in Hem geloven. "Geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden." "Wie in Hem gelooft, zal niet verderven, maar het eeuwige leven hebben." Zonder dit geloof is het onmogelijk om zalig te worden. Iemand mag dan zedelijk en beminnelijk zijn, en in alle opzichten een braaf en achtenswaardig karakter bezitten, maar wanneer hij niet in Christus gelooft, is er voor hem geen vergeving, noch rechtvaardiging en heeft hij geen recht op de hemel. "Die niet gelooft, is al-reeds veroordeeld." "Die den Zoon ongehoorzaam (dus niet in Hem gelooft) is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem." "Die niet gelooft, zal veroordeeld worden." Het is ongetwijfeld waar dat berouw of bekering, heiligheid, liefde, ootmoed en de geest des gebeds altijd in de gerechtvaardigde zullen gevonden worden. Maar dit alles zal hem in het geheel niet rechtvaardigen in de ogen van God. Niets verenigt de mens met Christus dan alleen het geloof. "Degenen die niet werkt, maar gelooft in Hem die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid." "Wij besluiten dus, dat de mens door het geloof gerechtvaardigt wordt, zonder de werken der wet." Hij die dit geloof heeft, wordt op hetzelfde ogenblik volkomen gerechtvaardigd. Zijn zonden en ongerechtigheden zijn ogenblikkelijk uitgewist. In hetzelfde uur wordt hij door God volkomen vergeven en voor een rechtvaardige gehouden. Zijn rechtvaardiging is niet een

toekomstig voorrecht, dat hij pas na veel tijd en moeite zal verkrijgen; zij wordt terstond zijn eigendom. Jezus heeft gezegd: “Wie in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven” en Paulus: “Door Hem zijn zij die geloven gerechtvaardigd van alles.” Het zal wel overbodig zijn er bij te voegen, dat het van het grootste gewicht is, om helder inzicht in de eigenschappen van het ware zaligmakende geloof te hebben. Het wordt in het Nieuwe Testament steeds voorgesteld als de kenmerkende trek van de ware christen. Zij worden gelovigen genoemd. In het Evangelie van Johannes vindt men het woord dat hun karakter beschrijft tachtig of negentig maal herhaald. Geen onderwerp is aan gevaarlijker dwalingen blootgesteld. De duisternis die in dit opzicht in de denkbeelden van velen heerst die hun geloof oprecht onderzoeken, is de oorzaak van grote verwarring. Daarom zullen wij proberen om heldere begrippen van de eigenschappen van het geloof te geven.

Laat ons dan eerst zien wat het geloof niet is. Het zaligmakend geloof is niet het eigendom van een tastbaar lichaam. Het is daarom een gevaarlijk misverstand te menen dat allen die christen genoemd worden, ook dit geloof zou bezitten. Een Christus in wie men niet met het hart gelooft, is van geen waarde voor de ziel. De zichtbare kerk bevat gelovigen en ongelovigen. Niet al haar leden hebben het geloof. Het geloof is niet een kale aandoening van het gevoel. Iemand kan in zijn hart de zucht en begeerte hebben om naar Christus te gaan, en toch kunnen deze begeerte en zucht niet langer duren dan de morgendauw. Er zijn er zo velen gelijk aan die hoorders van het Woord, die in een steenachtige grond gezaaid zijn en het terstond met vreugde ontvangen. Velen zullen in een ogenblik van vervoering zeggen: “Ik zal u volgen waar Gij ook heengaat.” Het geloof is niet een dorre toestemming van het verstand aangaande het feit dat Jezus voor de zondaren gestorven is. Dit geloof is niet veel beter dan dat van de duivelen. Zij weten ook wie Jezus is, zij geloven aan Hem, en...sidderen!

Het zaligmakend geloof is een daad waarbij het verstand en het hart éénsgezind werkzaam zijn. Het is een daad van de ziel, die haar zondige toestand en haar gevaar ziet, en niet weet waar het om hulp naar toe moet vluchten. Tegelijkertijd bemerkt het dan Jezus, die Zich aanbiedt om haar te redden. Waarop de ziel zich tot Hem wendt, zich in Zijn armen werpt, Hem omhelst als haar enige Hoop, en zich vrijwillig op Hem alleen verlaat om behouden te worden.

Het is een daad die een hebbelijkheid of gewoonte wordt. Vaak is het wel waar, dat hij die het geloof heeft, zich dat bezit niet ten volle bewust is, maar toch in het algemeen leeft en wandelt door het geloof. Het geloof geeft niet de minste verdienste aan degene, die het bezit. En in de beste zin kan het nooit ‘een werk’ genoemd worden. Het geloof is niets anders dan een steunen op de hand van Jezus, en kan vergeleken worden bij het aannemen van een heilzaam geneesmiddel uit de hand van de dokter. Het brengt niets anders en beters bij Christus dan een zondige mensziel. Het geloof geeft niets, verricht niets, draagt aan niets bij. Het ontvangt alleen, grijpt, neemt aan, en omhelst de heerlijke gift van de rechtvaardiging welke Christus aanbiedt. Het geloof geniet die gift door dagelijks deze daad te vernieuwen.

Van al de christelijke genadegaven is het geloof de meest gewichtvolle. Zij is in wezen de eenvoudigste van alle en nochtans wordt de beoefening hiervan het moeilijkst begrepen. De mensen vervallen ten opzichte van haar in talloze dwalingen. Sommigen die het geloof niet hebben, hebben nooit een ogenblik getwijfeld of zij oprechte gelovigen waren. En anderen die het geloof wel hebben, laten zich nauwelijks overreden dat zij het wel hebben. Al deze misvattingen aangaande het geloof hebben hun wortel in de natuurlijke hoogmoed. De mensen blijven halsstarrig geloven dat zij iets te doen en te voldoen hebben uit eigen middelen om zalig te worden. Een geloof dat louter bestaat in het ontvangen van alles ‘om niet’, kunnen of willen de mensen niet begrijpen.

Het zaligmakend geloof is de hand van de ziel. De zondaar is als een drenkeling, die op het ogenblik van zinken de Heere Jezus hem de hand ziet toereiken, die aangrijpt en behouden is. Het geloof is het oog van de ziel. De zondaar is gelijk aan de Israëliet die door de vurige slangen gebeten was, en op het punt van sterven stond. De Heere Jezus stelt Zich aan hem voor als de koperen slang; hij ziet Hem aan en is genezen.

Het geloof is de mond van de ziel. De zondaar is uitgeput door gebrek aan voedsel en aangetast door een dodelijk verval van krachten. Jezus biedt Zich hem aan als het Brood des levens en als een onfeilbaar geneesmiddel tegen alle ziekten. Hij gebruikt Het, en zijn gezondheid en krachten keren terug.

Het geloof is de voet van de ziel. De zondaar wordt vervolgd door een doodsvijand en is op het punt om door hem ingehaald te worden. Jezus stelt Zich aan hem voor als een sterke toren en een veilige burcht. Hij loopt erheen en is gered. Lezer, indien u uw leven liefhebt, houd dan de rechtvaardiging uit het geloof met hand en tand vast. Indien u de ziels-vrede bemint, laten dan uw begrippen aangaande het geloof eenvoudig zijn. Heb hoogachting voor alles wat tot de christelijke godsdienst behoort. Strijd tot de dood toe voor de noodzakelijkheid van de heilig-making; maak ijverig gebruik van alle genademiddelen die onder uw bereik zijn; maar ken aan niet één van deze dingen de kracht toe om u in het minst te rechtvaardigen.

Wilt u de vrede bezitten, en behouden zijn? Gedenk dan dat alleen het geloof rechtvaardigt, en dat dat in zichzelf ook geen verdienstelijk werk is, maar een daad die de ziel met Christus verenigt. Geloof mij, de kroon en de roem van het Evangelie is de rechtvaardiging door het geloof, zonder de werken der wet. Geen leer is zo verheven in haar eenvoudigheid. Het is geen geheimzinnige en duistere waarheid die niet begrepen kan worden, dan alleen door rijken, edelen, en wijzen. Zij brengt het eeuwige leven onder het bereik van de eenvoudigsten, de onwetendsten en de armsten. Geen leer strekt zo tot verheerlijking van God. Zij eert al Zijn eigenschappen, Zijn rechtvaardigheid, Zijn barmhartigheid en Zijn heiligheid. Zij schrijft al de eer van de behoudenis van de zondaars aan Hem toe, die de Vader tot een Vorst en Zaligmaker verhoogd heeft. Zij eert de Zoon zowel als de Vader die Hem gezonden heeft. Zij ontzegt aan de mens alle roem als had hij zelf aan het werk der verlossing iets bijgedragen. Zij schrijft zijn zaligheid geheel toe aan de Zaligmaker. Geen leer is meer geschikt om de mens te stellen op de plaats waar hij behoort. Zij ontdekt hem aan zijn zondige staat, zijn zwakheid en zijn onbekwaamheid om zijn ziel door werken van hem zelf te verlossen. Zij laat hem zonder verontschuldiging, wanneer hij uiteindelijk verloren gaat. Zij biedt hem vrede en vergeving aan “zonder prijs en zonder geld.”

Geen leer is beter berekend om het gebroken hart van een boetvaardige zondaar te vertroosten. Zij brengt hem de blijde tijding dat er ook voor hem hoop is. Zij zegt hem dat hoewel hij een groot zondaar is, een grote Zaligmaker hem is gegeven. Dat, hoewel hij onbekwaam is om zichzelf te rechtvaardigen, God hem kan en wil rechtvaardigen om Christus wil. Geen leer is meer in staat om de christen voldoening te schenken. Het volmaakte werk van Christus is de vaste grondslag van zijn vertroosting. Indien er iets te doen was overgebleven, waar zou hij dan de vrede vinden? Hij zou nooit weten of hij genoeg gedaan had en of hij werkelijk behouden was. Maar een leer die zegt dat Christus alles volbracht heeft, en dat ons niets anders te doen staat, dan te geloven en de vrede te ontvangen, verdrijft al zijn vrees. Geen leer is zo bevorderlijk voor de heiligheid. Zij trekt de mens door de machtigste koorden, door de koorden der liefde. Zij doet hem zijn schuld gevoelen, en hij wordt door dankbaarheid gedreven om veel lief te hebben, omdat hem veel vergeven is. De verheffing van de werken zal nooit de vruchten voortbrengen, die hun vernedering toebrengt. De goedheid en de verdiensten van de mens te verheffen, zal hem nooit zo heilig maken om Christus groot te maken. De vrije genade van Christus zal meer invloed op het leven van de

mensen uitoefenen, dan de strengste geboden van de wet. Geen leer is meer geschikt om de handen van de Evangeliedienaars te versterken. Zij geeft hem vrijheid om de diepst gezonken mens aan te spreken, en hem te zeggen: “Zelfs voor u is een deur der genade geopend.” Zij doet hem gevoelen dat, zolang hun leven duurt, er geen ongeneeslijk geval onder de schapen van zijn kudde is. Hoeveel leraars zijn er, die dankzij deze leer kunnen zeggen: “Ik had hen in de staat der natuur gevonden, en ziet, zij zijn in de staat der genade overgegaan en zijn op de weg om tot de staat der heerlijkheid te geraken.”

Ofwel, er bestaat geen andere leer dan deze die gepaster zou zijn voor elk geval en elke toestand. Deze leer is gepast naar de behoefte van mensen die net als de stokbewaarder beginnen te vragen: “Wat moet ik doen opdat ik zalig worde?” Zij is ook gepast voor de toestand van de-gene die in de hitte van de strijd zijn, en met Paulus zeggen: “het leven dat ik leef (hetgeen ik nu in het vlees leef), dat leef ik door het geloof des Zoons van God.” Zij is gepast voor degene die in hun stervensuur met Stefanus uitroepen: “Heere Jezus! ontvang mijn geest.” Ja, er zijn er velen die, na hun leven lang zich met geweld tegen deze leer verzet te hebben, op het ogenblik van hun sterven de zaligheid gevoelen, door eindelijk deze aangename boodschap te mogen omhelzen, en gezegd hebben: “Dat zij op Christus alleen hun betrouwen stelden.”

Voorwaar, een leer die zulke uitwerkingen heeft, als wij nu achtereenvolgens opgenoemd hebben, moet wel een leer uit God zijn.

Hoorder, is dit geloof ook uw geloof? Stelt u een kinderlijk vertrouwen in Jezus? Weet u wat het is, zich geheel alleen op Jezus te verlaten?

Gedenk dat u, zonder geloof, geen deel aan Hem hebt en dat er zonder Christus geen rechtvaardiging is, en dat u zonder rechtvaardiging geen vrede met God hebt, en hiernamaals geen hemel. Wat blijft er dan voor u over? Niets, niets dan de hel! En nu, lezer, ik beveel dit gewichtvolle onderwerp aan uw ernstige overweging en gebeden aan. Ik nodig u uit om bedaard na te denken over de vrede met God, de rechtvaardiging door Christus en het geloof. Het zijn geen onbelangrijke waarheden, die alleen belangrijk zijn voor de geleerde in zijn studeerkamer. Zij raken de wortel van het Christendom. Zij betreffen het eeuwige leven.

Leen mij nog enige ogenblikken gehoor, wanneer ik zal proberen deze waarheden zwaarder op uw hart en uw geweten te doen wegen.

Ten eerste, laat mij u eerst de titel van dit boekje herinneren. Lezer, hebt u vrede met God? U weet nu wat deze vrede is, en waar men die vinden kan. Welnu, bezit u hem? Geef een oprecht antwoord op mijn vraag: Hebt u vrede met God? Ik vraag u niet, of hij u als een begeerlijke zaak voorkomt, of dat u hoopt er te gelegener tijd over na te denken en ermee bezig te zijn. Ik vraag u, hoe het heden met uw ziel staat. Laat u niet door de beslommingen van uw dagelijks beroep en door de zorgvuldigheden van het leven weerhouden om acht te nemen op de belangen van uw onsterfelijke ziel. Deze wereld met al haar lief en leed gaat voorbij en over enkele jaren zult u en uw tijdgenoten van haar woelig toneel verdwenen zijn. Dan is uw lichaam in de groeve van de vertering, maar uw ziel... waar zal die dan zijn?

Dat de vraag als hoofdonderwerp van dit boekje in uw oren mag weerklinken, en dat die vraag u geen rust geeft totdat u haar voldoende hebt kunnen beantwoorden. Moge de Heilige Geest haar op uw hart drukken, zodat u voordat uw stervensuur slaat, met volle verzekerdheid zult zeggen: “Gerechtigd zijnde door het geloof, heb ik vrede met God door onze Heere Jezus Christus.”

Ten tweede. Dat dit woord voor allen die het lezen zullen, een ernstige waarschuwing zij, indien zij weten dat zij geen vrede met God hebben. Dat zij de grootheid beseffen van het gevaar dat zij lopen. God is hun Vriend niet. Zijn toorn blijft op hen. Hun woorden, hun gedrag, hun ge-dachten zijn alleen aanhoudende beledigingen Hem aangedaan. Zij zijn onbegnadigd en kunnen ieder ogenblik in hun zonden worden afgesneden. Het zwaard, die de man uit de oudheid gedurig aan één haartje boven zijn hoofd zag hangen, is het zinnebeeld van hun zielstoestand. Er is slechts één schrede tussen hen en de hel! U hebt geen vrede! Beschouw de grootheid van uw dwaasheid. Aan de rechterhand Gods is een almachtige Zaligmaker gezeten, die u de vrede kan en wil schenken. En u zoekt die niet. Tien, twintig, dertig jaren lang heeft Hij u ge-roepen, en u hebt geweigerd te horen. Hij heeft gezegd: "Kom tot Mij!" en u hebt Hem met de daad geantwoord: "Ik wil niet!" Hij heeft gezegd: "Mijne paden zijn liefelijke paden," en u hebt telkens geantwoord: "Ik wil liever de paden der zonde volgen." En, zeg mij, om welk voorwerp hebt u Christus geweigerd? Om wereldse zaken, van welke u eenmaal moet scheiden? Om wereldse genoegens, die geen voldoening schenken aan uw gemoed? Om dingen van deze soort is het dus, dat u Christus hebt afgewezen! O lezer! Is dat wijs; is dat uw ziel liefhebben?

Ten derde. Laat mij een vriendschappelijke raad geven aan een ieder die de noodzakelijkheid van deze vrede gevoelt en niet weet waar hem te vinden. Indien u vrede verlangt, ga tot de Heere die het alleen geven kan. Smeek ootmoedig of Hij Zijn beloften wil vervullen en uw ziel in gunst aanschouwen. Zeg Hem dat u Zijn genadige roepstem aan al de vermoeiden en belasten vernomen hebt, dat uw ziel vermoeid en belast is, en smeeke Hem of Hij u rust wil schenken.

Doe dit zonder uitstel. Zoek Christus zelf. Het gaat om een persoonlijke verbintenis met Hém. Rust niet in uw getrouwe kerkgang en ten avondmaal komen. Meent niet dat u daarin ooit een duurzame vrede zult vinden. U moet het aangezicht van de Koning aanschouwen en door Zijn scepter worden aangeraakt. U moet zelf met de Dokter spreken en Hem uw geval bloot leggen. U moet zich met uw Pleitbezorger in uw binnenkamer opsluiten en Hem al uw zaken uiteen zetten. Houd dit in gedachten. Er zijn er zovelen die in het gezicht van de haven schipbreuk geleden hebben. Zij bleven hangen aan vormen, en drongen nimmer door tot Christus. "Wie gedronken zal hebben van het water dat Christus hem geven zal, dien zal in eeuwigheid niet dorsten." Niemand of niets dan Christus in eigen Persoon kan voldoening schenken aan het hart. Zoek Christus zonder uitstel. Meen niet te moeten wachten totdat u tot genoeg berouw of meerdere kennis zou gekomen zijn, of totdat u zich dieper verootmoedigd zou gevoelen over uw zonden. Meen ook niet te moeten wachten totdat alle twijfels, al de duisternis, al de ongelovige bedenkingen van uw hart opgelost zouden zijn. Het zal nooit beter met u worden, zolang u van Christus wegblijft.

Ga dus tot Hem, zoals u bent! Helaas! Geen ootmoed is het, maar hoogmoed, en onwetendheid, waardoor zoveel angstige harten aarzelen om zich op Jezus te werpen. Zij schijnen vergeten te zijn dat de ergste zieken de grootste behoefte heeft aan een arts. Hoe ellendiger men voelt, dat het van binnen gesteld is, hoe meer men zich haasten moest om tot Christus te vluchten. Zoek Christus en blijf niet werkeloos. Het is een list van de satan, u te doen veronderstellen dat u lijdelijk moet blijven, en dat u geen moeite moet doen om Christus aan te grijpen. Ik zal niet ondernemen u aan het verstand te brengen, hoe u het aanleggen moet om Jezus aan te grijpen, maar ik ben er zeker van dat het beter is met Christus te worstelen bij de poging om Hem vast te klemmen, dan met over elkaar geslagen armen in de zonde en het ongeloof te blijven zitten. Beter is het dat u omkomt in de worsteling, dan in de luiheid en in de zonde te vergaan.

Een geacht christen zei eens toen hij sprak over diegenen die voorgeven begerig te zijn om in Christus te geloven, maar het niet kunnen: “Dit voorgeven is even ongerijmd als wanneer iemand door een lange wandeling vermoeid is, zodat hij geen voet meer verzetten kan, zeide: Ik ben zo moe, dat ik niet rusten kan.” De Heilige Geest moge deze vriendelijke raad toepassen op de ziel van iedere lezer, en die raad tot een middel doen zijn om velen op de paden des vredes te geleiden.

Ten vierde. Nu zal ik proberen om enige aanmoedigen te geven aan hen die een goede reden hebben om te hopen, dat zij vrede met God hebben, maar die door twijfelingen en vrees gekweld worden. U hebt twijfelingen en vrees! Maar wat zou u verwachten? Uw ziel is verbonden aan een lichaam vol zwakheden, driften en gebreken. U leeft in een wereld die in het boze ligt en Christus kent noch liefheeft. U bent onophoudelijk blootgesteld aan de verzoeking van de duivel. Kan deze onvermoeide vijand voor u de hemel niet sluiten, dan zal hij tenminste proberen uw reis daarheen te bemoeilijken. Deze dingen moet u wel in het oog houden. Het is verre van mij dat ik me zou verwonderen over de twijfelingen en vrees van de gelovigen. Ik zou veel eerder de wezen-lijkheid van zijn vrede in verdenking houden, indien hij geen twijfelingen en vrees voelde. Ik stel weinig vertrouwen in die genade, die niet met inwendige strijd vergezeld is. Zelden is er leven in een hart waar alles stil en kalm is, en waar altijd alles in hetzelfde licht gezien wordt. Een waar christen moet zich evenzeer kennen door krijgshaftigheid als door vredelievendheid. Die twijfelingen en vrees die u tegenwoordig verontrusten, zijn gunstige tekenen. Zij strekken tot mijn bewijs dat u iets verkregen hebt, waarvan u bang bent dat u het zult verliezen. Ik druk dus de gelovige lezer op het hart, dat hij zich bewaart om de hand te lenen aan de satan, door een onbillijk oordeel te vellen over zijn staat, door ongelovig te zijn ten aanzien van de wezenlijkheid van het werk der genade in zichzelf. Ik nodig hem uit om te bidden, dat hem een helderder kennis van zijn eigen hart geschonken wordt, van de volheid van Christus en van de listige omleidingen van de satan.

Dat zijn twijfelingen en vrees hem mochten drijven naar de Troon der genade, dat ze de geest des gebeds in hem zullen opwekken, dat ze hem meer aanhoudend tot Jezus zouden leiden, maar dat zij hem niet van zijn vrede zouden beroven! Laat hij zich gelukkig achten om als een begenadigd zondaar naar de hemel te gaan, en hij laat hij zich niet verwonderen als hij dagelijks op zijn weg het bewijs ontmoet dat hij een zondaar zal blijven, zolang hij leeft. Dat dit woord van bemoediging het oor mag bereiken van menig gekweld gemoed, en dat het de voeten van menige wankelaar op de weg des vredes mag bevestigen!

Ten vijfde zal ik enige raadgevingen voordragen voor hen die vrede hebben, en het gevoel ervan altijd levendig willen houden. Men moet nooit vergeten dat het gevoel, hetwelk de gelovige van zijn rechtvaardiging en zijn aanneming bij God heeft, verschillende trappen en wisselingen toelaat. Nu eens is dit gevoel duidelijk en levendig, dan weer zwak en duister. Het is aan een gedurige eb en vloed onderhevig. Onze rechtvaardiging staat onveranderlijk en onbeweeglijk vast. Maar het gevoel van deze rechtvaardiging is hoogst wisselvallig. Wat zijn dan de beste middelen om in het hart van een gelovige dit levendige gevoel van zijn rechtvaardiging, wat zo dierbaar is voor die het kent, te bewaren? Laat mij u enige raadgevingen geven. Om een levendig gevoel van vrede te bewaren, moet men aanhoudend op Jezus zien. Gelijk de stuurman, die steeds het oog op het kompas gevestigd houdt, zóe moet onze blik steeds op Jezus rusten. Men moet gedurig gemeenschap met Jezus oefenen. Wij moeten Hem dagelijks gebruiken als de Dokter van onze ziel en onze grote Hogepriester. We moeten dagelijks met Hem verkeren, dagelijks aan Hem onze zonden belijden, en dagelijks Zijn vrijspraak ontvangen. U moet gedurig waken tegen de vijanden van uw ziel. Wie vrede begeert moet altijd tot de strijd gereed zijn. We moeten zonder ophouden de heiligmaking najagen, in alles wat wij denken, doen of spreken. In iedere omstandigheid en in

elke betrekking van het leven. Een kleine vlek op de lens van de telescoop is genoeg om het gezicht van verre voorwerpen te belemmeren. Eén stofje is voldoende om de regelmatige gang van een klok te verstoren. Men moet steeds naar ootmoed staan. Hoogmoed komt voor de val. Zelfvertrouwen is vaak de oorzaak van traagheid, van slordig Bijbellezen, en van slaperige gebeden. Petrus zei eerst, dat hij de Heere nooit verlaten zou, al zouden de anderen Hem verlaten, en later zien wij hem slapen terwijl hij hoorde te bidden, en heeft hij zijn Meester driemaal verloochend.

Ook moet men de Heere moedig belijden voor de mensen. Wie Christus eren, die zal Hij eren. Toen de discipelen onze Heere verlaten hadden, waren zij bedroefd en ellendig. Toen zij Hem beleden voor de Joodse raad waren zij vervuld met blijdschap en met de Heilige Geest. Men moet getrouw en ijverig gebruik maken van de genademiddelen. Dat zijn de wegen waarin Jezus bij voorkeur wandelt. Geen discipel mag verwachten veel van zijn Meester te ontvangen, indien hij geen prijs stelt op de openbare eredienst, het lezen van de Bijbel, en het gebed in de eenzaamheid.

Ten laatste, moeten wij met een heilige zorgvuldigheid ons eigen hart bewaken, en ons dikwijls tot zelfbeproeving begeven. We moeten de rechtvaardiging wel onderscheiden van de heiligmaking en er ons voor hoeden om van de heiligheid een Christus te maken. Ik leg u deze raadgevingen voor. Het zou niet moeilijk voor me zijn, er nog veel meer bij te voegen, maar ik ben er van overtuigd dat de bovengenoemde tot de belangrijkste behoren, welke de gelovigen hebben op te volgen, indien zij een levendig en blijvend gevoel van hun aanneming bij God willen behouden. Ik besluit dit boekje, met de wens en bede van mijn hart, dat de lezer bij aanvang of bij voortzetting die vrede mag kennen en genieten, welk het onderwerp van mijn schrijven is geweest. Wanneer u tot op heden nog niet in het bezit ervan bent, mag het dan in het gedenboek – dat voor het aangezicht Gods is – opgetekend worden, dat u vanaf heden de vrede in Christus gezocht hebt totdat u die gevonden hebt. En mag dan straks de tijd voor u aanbreken, dat ook u met toepassing op uzelf, naar waarheid en met volle vrijmoedigheid zult kunnen instemmen met de taal van alle oprechte gelovigen: “Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus.”

De HEERE zegene het.